

POŚLUBOWAĆ (16) *vb impf*

Pierwsze o jasne.

praes 1 sg poślubuję (5). ◇ *3 sg* poślubuje (2). ◇ *1 pl* poślubuj(e)my (1). ◇ *3 pl* poślubują (6). ◇ *praet 3 sg m* poślubował (1). ◇ *part praes act* poślubując (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów) s.v. poślubić.

1. Uroczyście przyrzekać, składać ślub; devovere, sacrare *Mącz* [w tym: kogo, co] (9) (13) : Devoveo, Pośliubuyę/ przirzekam/ też podawam albo wydawam śie. *Mącz* 508a, 508a; A thu pilnie vvažay śtan/ powinność/ á śumnienie śwoie/ á obaczywśzy iżeś prześtěpcá/ á śnadź gorśzy niźli pogánin/ gdyż pogánin nic nie poślubował/ áni złałá żadney wiáry Pánu śwemu. *RejPos* 76; [Volck 729].

poślubować komu, czemu [w tym: Bogu (7)] (8): *OrzRozm* M2v; *Mącz* 363b; *RejAp* 80v; iáko żoná z małżonkiem bierzemy ślub s swoim Pánem/ á poślubuiemy mu mocno dzierżec śtałość wiáry śwoiey. *RejPos* [154], 42, 152v [2 r.], 153v.

poślubować na co (1): A iź v rodzicow nic nie máź milźzego iáko dzieći: wdzięczną z nich Pánu Bogu ofiárę czynią/ gdy ie ná śmierć duchowną/ to ieśť/ ná śtan Bogomyślny ábo czyśty/ [...] poślubią *SkarŻyw* 162.

cum inf (2): Abowiem iuz ći ktorzy ták k śobie przyśtána/ iuz śobie wiecznie poślubią złe y dobre śpołu zność *RejPos* 42, [154].

cum A cum inf „być” jakim (1): nalazł ten obyczay/ áby [wierni] ná śobie nośili znák z wody wczyniony/ á śłowy Pánfkiemi [...] potwirdzony. Ktore śłowá iuz oddawáią/ iuz wyznawáią á poślubią onego człowieká być wiernym á śtałim Pánu śwoiemu *RejPos* 152v.

W połączeniach szeregowych (3): *Mącz* 363b; Gdzie iuz thám rodzicy ofiáruią/ ręczą/ y poślubią ono dzieciátko Pánu Bogu/ á kładą ná nie znák z wody á z Duchá s. *RejPos* 152v, 152v.

Zwrot: »poślubować wiarę« [szyk zmienny] (4): Przyśięga też Krol ná świątą Ewánielią/ y ná świątą Krzyż/ poślubiąć wiarę Krolewfką śwą Pánu Bogu/ Ewánieliey świątey/ y Krzyżowi świątemu *OrzRozm* M2v; *RejAp* 80v; *RejPos* 153v; gdyż dźiatki nie w śwey wierze/ wćieláią śye do wiernych kościołá: [...] ále w wierze [...] duchownych (to ieśť kmotrów) y ćieleśnych rodziców śwych/ ktorzy zá nie przyrzekáią/ y wiarę poślubią *BiałKat* 186.

Szereg: »poślubować i poprzysięgać« (1): Iuz drudzy y chociay śą ná śtolicach krolow y inśzych/ przedfię temu krolowi [tj. Bogu] śwemu wiarę śwoię poślubią y poprzyśięgáią. *RejAp* 80v.

2. Pojmować za żonę; przen (1) :

Zwrot: »sobie poślubować [co]« (1): bo duśfa [traktowana jako waźniejsza w tym zwiáźku, a więc: mąż] náśfa gdy śobye pośzlubuye czyáło w yadamye zarazone tedy (a) tym śyą zaraza *PatKaz I* 16v.

3. Wydawać za mąż (2) : Sponso, Wydawam zá mąż poślubuyę. *Mącz* 410a.

Zwrot: »poślubować za mąż« (1): Despondeo, Zmawiam/ poślubuyę zá mąż. *Mącz* 410a.

Synonimy: 1. poprzysięgać, przyrzekać; 3. ożeniac.

Formacje współrdzenne cf ŚLUBIĆ.